

శ్రీరస్తు

శుభముస్తు



సాయి సచ్చరిత్ర

(సోమవారంపారాయణ)

ద్విపద పాఠ్యము :

రచన :

అమరవాది సుబ్రహ్మణ్య దీక్షితులు
M.Tech

5.1

ఐదవ అధ్యాయము

శ్లో॥ నమోస్తుతే సాయినాథ! నమోరక్షప్రదాయకం
నమో భక్తపాలంచ షిర్డివాసా నమోస్తుతే

ఊదీ ఉదంతం

బాబాకు ఇష్టమౌ వానిలో కలదు

ఆ బూది ఊదీగ ఆయె ప్రసిద్ధి

ఊదీ మహిమ ఎంతో ఉన్నతంబయ్య

అది విన భక్తులకందును మేలు

దానిగురించియే ధన్యతన్ చెబుదు

దాని వాడిన బాధ తగ్గునోరయ్య

రావయ్య కళ్యాణ రామ! ఊదీని

నీవుతే శుభముగ నింపి గోతమున

5.2

సాయినాథుని పాట సంగీతమవగ
హాయిగా వినుచుండు రఖిల భక్తులును

నిత్యాగ్నిహోత్రమై నెగడెనుధునిని

అత్యంత నిష్ఠతో ఆయన నెరిపె

ఆ ధునిలోనిదే అయిన ఆ ఊది

బాధతగ్గించును బాబాయ్ చెప్పె

నేటికి వేలాది నీటితో ఊది

మేటి మందుగ త్రాగి మేలుగాంచేరు

అగరోత్సుల బూదియే ఊది

'నారాయణాజాని' నమ్మును సాయి

తిరుగాడు దైవమై తీర్పు బాధలన్ని

5.3

అతని మిత్రుడు అవిసె బాధిల్లి

అతనిని కుట్టంగ అడవిలో తేలు

మందులా ఆ ఊది మహిమ జూపింది

అందరి నమ్మకం అయిననూ అవట

ఎవరి చెంతను ఊది ఇంతైన లేదు

కావనా భక్తుని కష్టంబునుండి

బాబా పటము వద్ద పడియున్నదైన

ఆ బూది తెచ్చారు అగరువత్తులది

వేడి సాయిని'జాని' పెట్టెను నుదుట

వాడు మిత్రుని గూడి ప్రార్థించినాడు

5.4

ఊదిలా పనిచేసి ఊరటిచ్చింది
ఆ దివ్య మహిమకు అచ్చెరవొంది

పూజించినారట ఊదిలా బూది
నిజముగా పనిచేయు నిలుపు నమ్మకము

భక్తియుంటే మట్టే బూది

భక్తు డొక్కండండె బాండ్రా నివాసి
శక్తి యుక్తుల గొల్పు సాయినాతండు

ఆతని పుత్రిక అడరె ప్లేగొచ్చి
అతిహీనస్థితినుండె ఆమె గ్రామమున

ఆమెను చూడగ ఆమె తండ్రియును
ఆమె తల్లియుకూడ ఆత్మతపడిరి

5.5

ఊది లేకుండెను ఒట్టి చేతులతో
కదలిరి పుత్రిక కడకు భీతిల్లి

కనిపించె 'నానాజి' కళ్యాణు వద్ద
వాని చెంతను కూడ బడయరే ఊది

నానాజి యొచ్చింది నయముగా పలికె
వాని దయనుకోర బాబాయె గాచు

దారిలో మట్టిని తన చేత తీసి
స్మరియించి బాబాను సఖు చేతికిచ్చె

తనయ నుదుటిపైన నతడుతానుదిద్దాడు
వెనువెంటనే వ్యాధి బీర బీరా చనియె

5.6

కనుగొనిరా వింత కంటినీరొలక
కనకున్ననూ గాని కరుణించు సాయి

ఊదీకి శక్తియే ఉందని తెలిసి
పదమంటి మొక్కారు బాబా పటముకు

ఊదితో ప్లేగు ఉపశమనం

'బాపాజి' శ్యామాకు బ్రాత వానిసతి
కాపాడమని వేడె కన్నీటితోటి

ప్లేగు వ్యాధితో ఆమె పీడించ బడెను
అగుపించె పొక్కులు ఆమె భీతిల్లె

5.7

సాయిని వేడెను శ్యామా శరణని
ఆయన దయ జూపి అందించె ఊది

రేపటి ఉదయాన లేచి నీవెళ్ళి
ఇప్పుడు నేనిచ్చెడి ఈ ఊదినిమ్ము

నుదుటిపై వ్రాయుము, నోటితో కొంత
ఉడకంబుతో జేర్చి ఊది త్రాగమను

ఆ రీతిగా జేసె ఆమె యంతటను
ఆరోగ్యమును పొందె ఆ మరునాడె

తేనీరు అందించ తిలకించి శ్యామ
వీనుల విందుగ వేడె బాబాను

5.8

రాచకురువైనా రాంరాం

'మాలెగాం' వైద్యుడు మంచివాడతను
పిలిపించు కొనినాడు వైద్యము సేయ

అతని మేనల్లుడు అలమటించాడు
అతని బాధించెనా రాచకురువు

ఎన్నిమందులు వాడ ఏగుణమీడు
అన్ని వైద్యంబులు అయ్యో హుళక్కి

ఎవ్వరో చెప్పగా హితవు వైద్యుండు
అవ్వని తెచ్చెను ఆ సాయి కడకు

కురువుపై చేతిని కూర్చి త్రిప్పుచును
గురు దేవుడిటు చెప్పె కుర్రవానికిని

5.9

ఈ మసీదునయున్న హితుడీ ఘకీరు
తా మాటగా చెప్ప తధ్యంబు జరుగు

ఊడి వ్రాసితి నేను ఒనగూడు నయము
వీదియున్ బెంగొడ్లు హితవుగాంచేవు

వారంబులోపున వ్యాధి నెమ్మదయె
తరువాత క్రమముగా తగ్గె పూర్తిగను

మూర్ఖ తగ్గించిన ఊదీ

నమ్మకముంచిన నయమగునయ్య
నమ్మకం లేకున్న నయము కాదయ్య

ఊడి ప్రసాదమౌ యెనరించు నయము
బూదియే మిగులును బుద్ధి హీనులకు

5.10

ఒనగూర్చె మేలును ఒక ఇరానీకి
వాని కూతురి మూర్ఖ వ్యాధి తగ్గించి

ఊదీని కలిపిరి ఉదకంబులోన
ఉదకంబు త్రాగిన ఊరటిచ్చింది

ఆ సాయి దయవల్ల అగు బూది మందు
ఏ సాటి లేకుండ ఇదియే నిజంబు

మూత్రపిండంలో రాయి మాయం

'హార్దా' లో వసీయించు అతి వృద్ధుడొకడు
షిర్డీ నివాసుని శిష్యుడై గొలిచె

మూత్రపిండపురాయి మూల్గించెనతని
ఆత్రుత వ్యధ నొందె ఆ వృద్ధుడెంతో

5.11

తను శస్త్ర వైద్యంబు దరికినిబోడు
తన బాధకోర్వడు దయనీయమయ్యో

అతని మిత్రుడు ఆ వ్యధ జూచి
అతని సుతుకిచ్చె ఆసాయి ఊడి

కలిపెను నీటిలో గట గటా త్రాగె
సలిపెడి ఆ రాయి జతవీడి పడెను

అతని మూత్రాన ఆ రాయి యంత
స్తుతియించె సాయిని చూచి వృద్ధుండు

కట్టు కధని దీని కాదన వలదు
ఇట్టి వింతలు పెక్కులెన్నైన కలవు

5.12

నిద్ర పట్టని వ్యాధి

సతమతంబయెనొక్క సాయి భక్తుండు
ఆతని కంటికి అమరక నిద్ర

ఆయన తండ్రియే అగుపించి కలలో
ఆయనన్ దిట్టను ఆపడు'జచ్చి'

ధరియించె నుదుటిపై, తన'దిండు' క్రింద
మరికొంత పొట్లంగ మార్చిబెట్టాడు

ఆనాటినుండియే అగుపించె గుణము
తనయుడు శాంతితో తాను నిద్రించె

5.13

నారి వుండును నయం జేయుట

'బహు' అనే వైద్యుడు వర్తిలై వినుడు
బహుధన్యుడాతండు బాబాకడ ప్రియుడు

నారి వుండుతో బాధనణిగెను అతడు
కోరెను బాబాను కుదిరించమనుచు

వేడెను సాయిని వేదన దీర్చ
కూడి మిత్రులు వానిగొనిపోవ షిర్ది

రాబోవు పదిజన్మలకును మొత్తమ్ము
ఈ బాధపంచుమా ఈశ్వరా అనుచు

నీ బాధ తగ్గింతు నినుగాతు అనిరి
మునుముండు ఈ కట్లు మెత్తంబు విప్పు

5.14

కాకి ఒక్కటి వచ్చి కసిదీర పొడిచి
నీకు ఈ వ్రణబాధ నేటితోదీర్చు

అంతలో 'అబ్బలు' అను వాడువచ్చి
'లాంతరు' తుడిచేటి లక్షణంబంటు

వ్రణమునుతొక్కంగ బాధతో అరచె
వణికి పోవుచునేచ్చె 'బహు' తాను అంత

ఆతని వ్రణములోనందున్న క్రిములు
ఆతరి వెలువడె అవి 'ఏడు' కలవు

ఓదార్చి ఇచ్చిరి ఉపశమనమును
మృదువుగా నవ్వారు మన సాయి అవుడు

5.15

కుదుట బడిన 'వాడు' గురువునడిగెను
ఏది కాకిచటకు ఏల రాలేడు

ఆ కాకి ఘనుడైన 'అబ్బలే' అనగ
పకపకా నవ్విరి భక్తులందరును

పదిరోజులవుదాక వ్రణమంత పూసి
ఊదీని నీటితో నూగ్రోలమనిరి

వ్రణము తగ్గుట చూచి 'బహు'కూడ తాను
కొనియాడి సాయిని గురువుగా కొలిచె

మైనతాయిని కాపాడిన సాయి

'చాందోర్కర'ను వాడు సాయికాపుండు
అందుకే చెబుదును అతని కథను

5.16

ఆతని పుత్రికన్ అలనాడు సాయి
ఏ తీరు రక్షించె ఈ గాధ వినుడు

'మైనతాయా'మెయే ఆమె కాన్పవక
ఎనలేని బాధతో ఏడ్చుచునుండె

'బువ' అనే సన్యాసి పోదల్చినాడు
ఆ వూరు 'జలగాము' ఆతని సాయి

పిలిచి సాయి తాను వినజెప్పినారు
'జలగాం' ముందుగా 'జామ్నేరు' పొమ్ము

హరతి పాటను మరియు ఊదీని
త్వరితంబుగా మైనతాయికి ఇమ్ము

5.17

తనవద్ద పైకమ్ము తగినంతలేదు

అని బువా చెప్పెను ఆ చింతవీడి

కదులుము అనిచెప్పగా 'బువా' వెడలె

ఏది అయినగాని ఎరుగునాసాయి

అనియంచు 'జలగాము' ఆతడు చేరి
తనకేది దారని తలచె భక్తుడు

ఇంతలో 'టాంగ'ని ఎదుటగాంచాడు

అంత బంట్లోతిట్లు అడిగాడు దిగుచు

నే'బువా' కొనిపోవ నియమించ బడితి
నాబండ్లిలో రండు నయముగా మీరు

5.18

అందులో కూర్చుని ఆ 'బువా' చేరె
సందెవేళకు తాను 'జామ్నేరు' హద్దు

ఆ 'బువా' లఘుశంక ఆర్తికై పోయె
ఏ బండి, బంట్లోతు నెరుగడే చూడ

వారివీరల తాను 'వాకబు' చేసి
చేరాడు తుది యందు చేరుగమ్మంబు

'చాందోర్కరాతని చక్కగా పొగడి
దెందంబు పులకించ 'దైవమా' అనెను

ఊదీని 'బొట్టుగా' ఉవిదకుబెట్టి
ఉదకంబులో మిగులున్నదిచ్చారు

5.19

హారతిపాటలు అచటి స్త్రీలంత
చేరి ఒక్కటె గొంతు చేర్చిపాదారు

ప్రసవించె సుఖముగా పడతియునంత
హాస వదనముతో ఆమె తల్లయ్యె

వినతేమిటన 'బువా' వెడలుచున్నపుడు
సంతసంబయె 'టాంగ' సమకూర్చినారు

అన చాందోర్కరు అచ్చెరువంది

తనుపంపలేదనె తనవారినెవరి

మరి తన్ను దెచ్చిన మనిషి ఎవ్వండు
కరుణాత్ముడాసాయి కాక పోయినచో

5.20

అచ్చెరువున శిష్యులందరు సాయె
వచ్చెనంచని తెల్పి ప్రస్తుతించారు

కీర్తించి సాయిని గీతాలతోటి
ఆర్తితో పూజించి ఆనందపడిరి

మేఘుడు అనే మేటి భక్తుని కథ

'మేఘశ్యాముం'డనే మేటి భక్తుడిని
'మేఘడా' అను సాయి మిక్కిలి ప్రేమ

'బాపడు' అగుటచే బాబాను చూచి
కాపాడుకొనుటెట్లు ఘనమైన 'మడి'ని

ఈ రీతి యొచించ, ఎరిగి మానసము
నిరసించి పల్కిరి నేరుగా సాయి

5.21

బ్రాహ్మణులకు ఈడ పనిలేదు పొమ్ము
బ్రహ్మగా నిలువుము బయటకుపోయి

'కేల్కరు' అనువాడు కీర్తించి వేడ
అల్పమానెను సాయి ఆదరించారు

అతడే మేఘుడై ఆ స్వామి కొలిచె
జతలేని కీర్తితో సాయిని పొందె

హైందవపూజల నెన్నియొతానె
పొందుగా సాయికి పొసగించినాడు

శివ భక్తుడాతడు చేరికొల్పేను
శివునిగా భావించి షిర్డీ నివాసు

5.22

మారేడు దళముల మాన్యుండు భక్తి
కోరి పూజించును గురుసాయినతడు

'గోమతీ' నీటితో గురునభిషిక్తు
తమితోటి చేయగా తలచెనాతండు

పదిఆరు మైళ్ళను పయనించితెచ్చి
ఉదకమునభిషేక మొనరించగోరె

నే ఫకీరును, గాని, నీ శివుండవను
ఏ ఫలితము కల్గు ఇటు జేయ నీకు

మొండి భక్తుడు పట్టు మూర్ఖమే గాని
అండ నాకాసాయి అని యంచు తలచె

5.23

తలకభిషేకమ్ము దయజేయ సాయి
జలమును గొనెనంత సాయిపై పోసి

తల మాత్రమే అహో తడిసింది చూడ
నిలువెత్తు పోసినానీరంబు నతడు

ఈ వింత మేఘుడు ఎరిగి వ్రార్పించె
ఓ విశ్వనాథుడా ఓ సాయినాథ

పొరబాట్లు మన్నించి పుత్రుని కాచి
కరుణించుమోసాయి కాపాడుమయ్య

ఒక నాడు మేఘుడు ఉండగ నిద్ర
ఒక స్వప్న మందున యోగీశుగాంచె

5.24

లెమ్ము ఓ మేఘుడా లేచిరావయ్య
ఇమ్ము త్రిశూలము ఈశుండువచ్చు

చిత్తరువును గీసి శివునికీయాలి
అత్తరి బోధించె ఆ సాయి కలలో

మరునాడు మేఘుడు మనసాయినడిగె
ఎరిగింపుమో దేవ ఈ కల ఏమి

కల కాదు మేఘుడా కనిపించినాను
కలిసినాడను నిన్ను కల్ల కాదయ్య

గోడలు తలుపులు గొళ్ళాలు అన్ని
కూడునా నన్నాడ కుదరదు వినుము

చూడ శివుడువచ్చు శూలంబునీక
కూడునామర్యాద కొంతైనగాని

5.25

సాయి చెప్పిన రీతి చక్కగా గీసి
ఆ యెడ మేఘుడు అద్దాని చూపె

మరునాడు 'రాందాసు' మనసాయి జూడ
అరుదెంచె 'పూనా' యె అతనుండు స్థలము

శివలింగమొక్కటి పిరికి తెచ్చె
కావుమా అని యిచ్చె కరుణాత్మునకును

చూచినావా అంచు చూపిరి సాయి
ఆ చిరునవ్వులు అచట పూయంగ

పూజించె మేఘుడు పొంది సాయిదయ
పూజించె శివునితా పూనుచు శ్రద్ధ

పదితొంది వందల పండ్రిండులోన
వదిలె మేఘుడు తన ప్రాణాలు, వాని

5.26

తలచుచు శ్రీ సాయి, ధన్యుండు ఇతడు
ఇల నాకు మేఘుడు ఇష్టుండు అనిరి

మాటంటే మాటే

'కాకాజిసాహెబు' గారు ఘనముగా తాను
చేకొని కొడుకుకు చేయంగ 'పడుగు'

దలచెను సాయిని దయచేయమంచు
పిలుపును పంపించె వినయంబుగాను

కుదిరె 'చాందోర్కరు' కుమరుని పెండ్లి
అదె వేళ 'గ్వాలియర్' నందున యతడు

బ్రతిమాలి పిలిచెను బాబాను తాను
యతిరాజు దానికి జెనంచు పలికె

5.27

శ్యామాను పంపించి సాయి తీర్చారు
తమ వైపు దూతగా తన వారి కొరకు

రెండు పెళ్ళిళ్ళను లెస్సగా చూడ
నిండు మనసుతోటి నిలచి దీవించె

తిరిగి మరలు వేళ తెలిపినయట్టె
జరుప 'గయ'కు యాత్ర సమకూడినాడు

బయలుదేరెడి వేళ బాబాను అడుగ
నాయనా అట నీవు ననుగాంతువనిరి

జరిగింది గురుతొచ్చి సాయి అచ్చటకు
అరుదెంచునేరీతి అనితల్పెనతడు

'గయ'లోన 'పండా'యెకండుతాగలిసె
ఆయన సిరియున్నయట్టి బ్రాహ్మణుడు

5.28

ఆతని ఇంటిలో అగుపించె నవుడు
ఆతడు పూజించు ఆ సాయి పటము

కన్నులు చెమరించి ఘనశ్యాము డడిగె
అన్న! చెప్పుడు నీకు అదిఎట్లు వచ్చె

పది ఏళ్ళ క్రిందట వస్తిని పిరిడి
అది సాయి యాజ్ఞతో అందించె 'శ్యామ'

అని వాడు పూజించు ఆ సాయి నిచ్చె
అని చెప్పుచుండగ అచ్చెరువంది

శ్యామాయు తనపేరు సఖునితో చెప్ప
ఏ మాట రాకుండ ఇతడుండిపోయె

కాలము స్థలములు కావు అడ్డంబు
కాలుచవారిని కాచు గురు సాయి ఎప్పుడు

5.29

జన్మజన్మల బంధాలు

పూర్వజన్మపు కర్మవుందను సాయి
నేర్వనా జ్ఞానము నీకసాధ్యంబు

అని చెప్పు ఈ గాధ నాలకించినచో
మనసున రావయ్య మదమచ్చరాలు

ఒకనాడు శ్రీ సాయి ఊరి సంతండు
మేకలు కొన్నారు మేలుగా రెండు

తను నాల్గురెట్లుగా ధనమీయనేల?
అని ప్రశ్నవేసిన అన్నారు సాయి

ఈ మేకపోతులు ఇద్దరు హితులు
తమ గత జన్మలో తమ్ముండు అన్న

5.30

గత జన్మలేమిటి కలవా ఇదంత
మతిలేని మాటలా మన్నించనగును

సాయి వారికి చెప్పె జన్మబంధాలు
పోయినా ప్రాణము పోవయ్య నిజము

ఏటిగట్టున సాయి హితులతో కూడి
నోటకప్పను మ్రింగ నోటితో బట్టి

పామునచ్చటగాంచి పాపమ్ముతలచి
ఏమోయి చాలించు, మిది వీరభద్ర

పగ మరవవుకదా పన్నగంబయిన
తగదు చాలించుము తప్పు చేయకుము

అది విని మిత్రుడు అనె సాయితోడ
ఇది అంత వివరంబు నెరిగించవయ్య

5.31

బాబా ఇటుల జెప్పె భక్తునితోడ
చేబూని సరిదిద్ద శివుని ఆలయము

మావూరి ప్రజలంత మన్నననొకని
నీవె బాధ్యుడవని నియమించినారు

ఆతని భార్యకు అగుపించి శివుడు
ఈ తీరుగను జెప్పె ఇంతి స్వప్నమున

నీవు పెట్టెడి'రూక' నీకొను 'సూరు'
తాను నగలుతీసి తరుణి ఇచ్చింది

వాటిని కాజేసి వాటికి బదులు
బీట వారిన పొలం పెట్టాడు గుడికి

ఆ పొలం 'దుబ్బీ'ది ఆమె 'గిర్వీగ'
ఆ పాపి వద్దనే ఆమె ఉంచింది

5.32

పూజారి బాధ్యతనుంచాడు దాని
ఆ జన్మ ముగిసెను అట 'తుఫానాచ్చి'

వీరభద్రుండంచు పేరున బుట్టె
నారీయు పూజారి నందనయ్యుంది

గౌరియన్ పేరుతో కాంత ఆ ఇంట
పెరిగి పెండ్లాడింది వీరభద్రుడిని

జన్మించి 'దుబ్బీ', బసప్పగా పెరిగె
జన్మ విరోధము జతకూడెవాని

పూజారి మరణించ వుత్రిక కొచ్చె
నిజబాధ్యతయు గుడి నిధులన్నిగూడ

ధరహెచ్చి పొలముకు ధనమొచ్చువేళ
గౌరికలలో వచ్చి కరుణించె శివుడు

5.33

గుడి బాధ్యతను అందుకొనె ఆ బసప్ప
కూడితిన్ నేగూడ కోరి ఆతనినె

దూరి మమ్ముల కనితో చంపెదనని
వీరభద్రుండును బెదిరించసాగె

ఏదో విధమ్ముగా ఇతని గాచితిని
మదినిండ ద్వేషమై మరణించినారు

మరుజన్మలోకూడ మారె శత్రులుగ
ఉరగమై, కప్పయై ఉదయించినారు

వీరభద్రుడు తాను విషసర్పమయ్యె
మారె బసప్పయు మందూకమయ్యె

పాత కక్షతో నేడు ప్రాణంబుతీయు
ఆతని నాపితి అదెజూచినావు

5.34

మోలు, ఋణములున్ విడవవు మనసు
మరుజన్మలోనైన మనసు వీడవవి

జన్మపొందియు ముక్తి సాధించలేక
జన్మించి ఫలమేమి జతకూడు వెతలు

సాయి చెప్పిన నీతి చక్కగా వినుడు
సాయియె దైవము జతనుండు గురుడు

కాకాజీ వైద్య

'వాణి' అనే చోట 'వైద్య'నువాడు
రాణించె పూజారి రత్నంబువోరె

'సప్తశృంగిని'తాను శ్రద్ధగాకొలుచు
ఆప్తభక్తుండయ్యు అదరెనశాంతి

దేవి స్వప్నంబున దీనుని త్రోచె
దీవించి షిరిడిలో దేవుజూడమనె

5.35

షిరిడీకి పోగోరి చింతలోవుండె
జరిగింది ఒకవంత సాయి దీవెనచె

సాయి ప్రేమను గొన్న శ్యామాయు 'వాణి'
పోయి, సప్తశృంగి పూజించ దలచె

శ్యామా జనని మ్రొక్కె 'సప్తశృంగికిని'
శ్యామాను ప్రసవించి సౌఖ్యంబుగాను

కాలగర్భమమునందు కలిసెను మ్రొక్కు
పిలిచి పుత్రునితల్లి 'వెడలుచూ' కోరె

అంత దూరము పోవ అనవసరంబు
చెంత బాబా యున్న షిరిడీయె మేలు

అయిననూ తృప్తికై అడిగినాతండు
సాయిదేవుని జేరి సలహాను తాను

5.36

తప్పక పాటించు తల్లి ఆనతిని
చెప్పెను శ్రీ సాయి శిష్యోత్తమునికి

చేరెను 'వాణీ'ని షిరిడిని వీడి
దరిసింది దేవిని తన మొక్కు తీర్చె

కలిసె పూజారిని కడకు ఆ శ్యామ
తెలిపె షిరిడి మొక్కు దీనుడై 'వైద్య'

శ్యామాతో వైద్యయు సాగించె యాత్ర
శ్రమ లేక చేరెను సాయి దైవమును

పన్నెండు రోజులపాటున తాను
ఉన్నాడు షిరిడిలో ఉన్మతంబుగను

బీకాకులే పోయి షిరిడినీ వీడె
తాకూడ సాయిని ధన్యుడై కొలిచె

5.37

పంచభూతముల శాసనకర్త

ఆనాటి హిందూ మతాచారములలో
ఘనఉపవసదీక్ష కఠినమైయుండె

తపమాచరించెడి ధన్యులవోలె
ఉపవాస దీక్షలో ఉండేటివారు

బాబా అనేవారు బాధలీరీతి
చేబూన లాభమా సేమమ్ముకాదు

తనువు కృశించిన తరుగును శాంతి
మనశాంతియే కదా మనమోక్షపథము

ఇటువంటి మాటలు ఇటు చెప్పు సాయి
దిటవుగా ప్రకృతిని తీర్చేటి ఘనుడు

ఘోరతాపనులెల్ల కోరు సిద్ధులలో
బరినుంచ ప్రకృతీ బలమది ఒకటి

5.38

సాయిబాబాతాను చక్కగా ప్రకృతి
చేయించినారు తాజెప్పిన రీతి

కట్టు కథలు కావు కనిన నిజాలు
అట్టి మహిమలను ఆలకించెదము

ఒకనాడు షిరిడిలో ఒదిగిరి భీతి
సకల ప్రజానీక సంఘంబులన్ని

నేడుబిల్లయ్యెనా నింగికి అన్నట్లు
పడెను భీతిల్లగా వర్షంబు అంత

కూలెను తరువులు కూలెను ఇండ్లు
కూలి ఆశలు ప్రజగుమిగూడి సాయి

శరణు వేడారంత సాయి ఓదార్చి
ఈ రీతి అరిచారు హే! ఆగుమింక

5.39

దుడుకువద్దీ రీతి, తోపగశాంతి
నడువుము జనులక నయము కార్చవలె

'వరుణదేవుడు', సాయి వద్దనినట్లు
తిరిగాడు వెనుకకు తెరపు నిచ్చాడు

జనులెల్ల మొక్కిరి సాయినాథునికి
ఘనముగా కొలిచిరి కడు సంతసమున

పంచభూతములును వారి మాట విను
అంచును ఎరిగిరి అవనిలో జనులు

'ఘని'లోని మంటలు దుడుకుగా నెగియ
ఘని శాసించారు పురుషోత్తముండు

"దిగు దిగు తగ్గుము" దివ్యుని కేక
అగడునూ శాసించె ఆజ్ఞ అన్నట్లు

5.40

ఇది కన్న జనులంత ఈ నాటివారె
కాదు కల్పనఇది కావు కల్లులుగావు
మనసాయి చేసిన మహిమలన్ వ్రాయ
ఘనులకే సాధ్యమా కాదు ఏనాడు

బాబా దీవెన బిడ్డను ఇచ్చింది

‘జెరంగబాదుకర్’ అర్ధాంగి వేడె
నిరువది ఏడేళ్ళు ఏసంతు లేక
నెరవేరదని ఆశ నిందించె విధిని
షిరిడి చేరిన ఆమె శ్రీ సాయి కలియ
శ్యామాను అర్ధించి సాయమ్ము కోరె
ఆమెకభయమిచ్చె ఆవుని రీతి

5.41

సమయము చూసి నే సైగచేసెదను
స్వామి దిక్కని రమ్ముసాయి చెంతకును

శ్యామా సలాహాను సతియు పాటించె
ఆమె సాయిని జూచి అర్ధించెనట్లె

టెంకాయ నర్పించి దీవెనన్కోరె
టెంకాయ నాడించి దీనిలో ధ్వనిని

వినుదు ఇదేమిటి వింతగా ‘కుదురు’
తను ఆడ వచ్చెనీ ధ్వని కదా అనిరి

శ్యామాయు వెంటనే “సాయి ఈ పడతి
తమ దయన్ బిడ్డ కడలికను గోరు”

అనినంత నవ్వుచూ అన్నారు సాయి
ఏ నాతి తల్లయ్యె ఇల దీవెనలచె

5.42

వదలదు శ్యామాయు పలికె నీరీతి
ఓ దేవ నీకృపన్ ఒరుగు నేదైన

వాదన చాలించి పడతి దీవింతు
నీదయ కల్పించు నెలత తల్లగును

“ఒక ఏడు గడచిన ఉవిడతల్లగును
చేకూరు సౌఖ్యము” చెప్పిరి సాయి

టెంకాయ పగులంగ దీవించి తాను
శంక దూరము చేసి సగము ఇచ్చారు

బాబా తనన్నట్టి మాట తప్పవదు
ఆ బాల తల్లయ్యె ఆ విధంబుగనె

‘జెరంగబాదుకర్’ ఆ బిడ్డతోడి
షిరిడిసాయిని జూచి చిన్న కానుకగ

5.43

బదువందల రూకలందించినాడు
ఆదానితో వచ్చె అశ్వపుశాల

‘దామూ’ని దయగనిన సాయి

‘దామూ’ అనేవాడు తాను భక్తుండు
అమలిన నమ్మికన్ ఆ సాయి కొలిచె

తన మిత్రులనుజేర్చి తానేదియైన
ఘాని వ్యాపారంబు పురి జేయదలచె

సాయికి మ్రొక్కెను సలహాను అడిగె
చేయ ‘ప్రత్తి’తో ‘జట్టి’ శ్రేష్ఠమా అనుచు

అదివద్దు జేయుము అన్యమేదైన
బదులిచ్చిరా సాయి భగవానులంత

5.44

కొన్నాళ్ళు ఆగాక కూడితానొచ్చి
అన్న దామూ సాయి నడిగెను మరల

ధాన్య వ్యాపారంబు తగున ఓ సాయి
అన్యమేదో జేయమనెను ఈసారి

పెట్టుబడిని కూడ పెట్టెదరనిన
ఒట్టిగా పంపించు ఒడ్డును సాయి

ఏమియు అనలేక ఈసారి కూడ
తామిన్నకుండెను తనదారి బట్టె

మూడుమాసములాయె మునిగిరి 'ప్రత్తి'
పాడయ్యె ముంచింది వ్యాపారులట్టె

ధాన్య వ్యాపారులు తగని నష్టాల
అన్యాయమైపోయి అల్లాడినారు

5.45

దామూ ఇదంతయూ తన స్నేహితులతో
గమనించి మ్రొక్కెను కన్నీటితోడ

చూపించుటేకాదు సుజనులతోవ
వ్యాపారమునగాచు వాసిగా సాయి

కలియుగ ధర్మంబు కాసులార్జించ
మెలకువలేకున్న మేలు కోల్పోవు

ఈ రీతికాచేటి ఈ సాయి ఒకడె
వీరు వారని గాక వేడినన్ చాలు

'దామూ' సుఖంబుండి తను సాయి పదము
ఏమార డెన్నడు ఇదెకోరు సాయి

ఒకనాడు జరిగిన ఒక గాధ తెలుప
మీకు ఆ సంగతి మేలుగా దెలియు

5.46

మామిడిపండ్లను మన సాయికెవరో
ఘనతనర్పించారు కడు పుణ్యులవుచు

నాలుగు వేరుంచినారు ఆ సాయి
మేలుగా పంచారు మిగిలినవన్ని

మనిషి నీచుండన్న మాట నిజంబు
తనది కానిది కోరు తన దీయడెప్పుడు

ఆ రీతి భక్తుల ఆలోచనలను
ఎరిగిన ఆ సాయి ఇట్లనినారు

మీ చేతిఫలములే మీకు ప్రాప్తంబు
మీ చేతికందదు మీదికాన్డేది

వీటిని తినకుండ వెంపరలాడి
వీటి మాధుర్యంబు వీడమేలొనె?

5.47

దామూకి ఇత్తును దరిజేరవచ్చు
ఈ మామిడి ఫలాలు ఇక్కడె అనిరి

ఇంతలో పిలిచిరా ఎవ్వరో అనెడి
తంతున వచ్చాడు దామూ అచటకు

నీకు సిరులుకల్గె నీకు సంతిపుడు
నీకిత్తు నీ పండ్లు నీ సతికిమ్ము

నీకిత్తు పండ్లను నీభార్యకిమ్ము
నీకు సిరులున్కల్గు నీకు సంతగును

సాయిదీవెనచేత చక్కగా సంత
పాయక దామాయు బడసె నాపైన

బదవ అధ్యాయము

శ్రీసాయినాధార్పణమస్తు

ఓం నమో భగవతే సాయినాథాయ



5.48